MARKNADSDOMSTOLEN **PROTOKOLL** Mål A 2/12

2012-12-03 Aktbilaga 48

Föredragning i Stockholm

MARKNADSDOMSTOLEN

Per Carlson, ordförande, Karin Lindell, Magnus Ulriksson (skiljaktig), Lennart Göranson och Anders Stenlund

PROTOKOLLFÖRARE OCH FÖREDRAGANDE

Hovrättsassessorn Mattias Laine

PARTER (ej närvarande)

KLAGANDE

Svenska Hockeyligan AB, Box 5095, 121 61 Johanneshov

Ombud: advokaterna L. E., G. B. och T. B.,

W. Advokatbyrå, Box 7543, 103 93 Stockholm

MOTPART

Konkurrensverket, 103 85 Stockholm

SAKEN

Interimistiskt åläggande enligt 3 kap. 1 och 3 §§ konkurrenslagen (2008:579)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Konkurrensverkets beslut av den 20 september 2012, dnr 501/2012

Föredraganden anmäler följande.

Svenska Hockeyligan AB (Hockeyligan) är ett bolag som ägs av de föreningar som vid var tid har ishockeylag som är kvalificerade för spel i den högsta ishockeydivisionen i Sverige,

Elitserien. Hockeyligans huvudsakliga syfte är att bolaget, som företrädare för ägarna, ska tillvarata gemensamma sportsliga och kommersiella intressen. Sedan säsongen 2006/2007 har Hockeyligan tillämpat beslut som enligt huvudregeln inte tillåter s.k. korttidskontrakt, utan kontrakt med spelare måste tecknas för resten av säsongen. Hockeyligans styrelse beslutade den 21 augusti 2012 ”att tidigare beslut om att endast kontraktera spelare för en hel säsong står fast, det innebär att korttidskontrakt med NHL-spelare vid en ev lockout inte är aktuellt”.

Konkurrensverket har genom det överklagade beslutet ålagt Hockeyligan att, för tiden till dess frågan slutligt avgjorts eller annat beslutats, inte tillämpa eller vidta sanktioner mot klubbar som inte följer Hockeyligans beslut, enligt vilket dess ägarklubbar förbinder sig att inte teckna korttidskontrakt med spelare från National Hockey League (NHL) under ishockeysäsongen 2012/2013. Beslutet förenades med vite om 20 miljoner kr.

Hockeyligan har i Marknadsdomstolen yrkat att domstolen upphäver Konkurrensverkets beslut och yrkat ersättning för rättegångskostnader med 60 000 kr.

Hockeyligan har som grund för sitt överklagande anfört i huvudsak följande.

Hockeyligans regel avseende kontrakt som kan avbrytas under pågående säsong begränsar inte konkurrensen på den relevanta marknaden på ett märkbart sätt. Den aktuella regeln har inte ett konkurrensbegränsande syfte och leder inte heller till ett märkbart konkurrensbegränsande resultat. Under alla omständigheter är det fråga om en sådan idrottsligt betingad regel som enligt fast praxis från EU-domstolen och EU-kommissionen inte står i strid med artikel 101 Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget, eller 2 kap. 1 § konkurrenslagen.

Även om Marknadsdomstolen skulle finna att Hockeyligans regel är märkbart konkurrensbegränsande och att det inte är fråga om en idrottsligt betingad och godtagbar regel, gör Hockeyligan gällande att regeln omfattas av det arbetsrättsliga undantaget från konkurrensreglernas tillämpningsområde.

Vidare har Hockeyligan anfört att bolaget inte givits möjlighet att bemöta de påståenden som legat till grund för Konkurrensverkets beslut. Hockeyligan har anfört att de undantag från kommunikationsskyldighet som finns är inte tillämpliga samt att det kan antas att de uppgifter

som inkommit påverkat Konkurrensverkets beslut. Konkurrensverkets beslut ska därför upphävas även på förvaltningsrättslig grund.

Konkurrensverket har bestritt yrkandena.

Konkurrensverket har som grund för sitt bestridande anfört i huvudsak följande.

Hockeyligans regel begränsar konkurrensen på den relevanta marknaden på ett märkbart sätt. Regeln har såväl ett konkurrensbegränsande syfte som resultat. Det är inte fråga om en sådan regel som på grund av idrottens särart ska undantas de konkurrensrättsliga reglerna. Beslutet är inte en lämplig åtgärd redan på den grunden att Hockeyligan inte är ett lämpligt forum för att fastställa en regel av aktuellt slag. I de tävlingsbestämmelser som fastställts av Svenska Ishockeyförbundet anges att förbundet ansvarar för bl.a. Elitserien och dess seriebestämmelser. Ingenstans nämns att Hockeyligan skulle ha behörighet att besluta om seriebestämmelser.

Det arbetsrättsliga undantaget från konkurrensrättens område är inte tillämpligt.

Det saknas skäl att upphäva beslutet på förvaltningsrättslig grund.

Sedan målet föredragits fattar Marknadsdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2012-12-18)

Skäl

Marknadsdomstolen konstaterar till att börja med, att de konkurrensrättsliga bestämmelserna i och för sig är tillämpliga på Hockeyligan och dess beslut såvitt nu är i fråga. Beslutet är således inte en sådan arbetsrättslig överenskommelse som ska undantas en konkurrensrättslig prövning. Frågan är därmed om Hockeyligan, på sätt som Konkurrensverket gjort, ska åläggas att inte tillämpa eller vidta sanktioner mot föreningar som inte följer det beslut Hockeyligan fattade den 21 augusti 2012.

Av utredningen framgår att Hockeyligan under flera säsonger tillämpat beslut om att som huvudregel inte tillåta korttidskontrakt, utan att kontrakt med spelare måste tecknas för resten av säsongen.

Hockeyligans nu i frågavarande beslut – ”att tidigare beslut om att endast kontraktera spelare för en hel säsong står fast, det innebär att korttidskontrakt med NHL-spelare vid en ev lockout inte är aktuellt” – innebär enligt sin ordalydelse ett generellt förbud mot s.k. korttidskontrakt, oavsett om den tilltänkte spelaren är en NHL-spelare eller inte. Att det särskilt anges att beslutet omfattar NHL-spelare förändrar således inte lydelsens allmängiltiga innebörd. Vad som framkommit i detta mål, bl.a. genom åberopade medieuppgifter, kan enligt Marknadsdomstolens mening inte anses visa att beslutet har en sådan mer specifik innebörd som Konkurrensverket gjort gällande. Frågan är därmed om den aktuella ordningen, att som huvudregel inte tillåta korttidskontrakt, vilken tillämpats sedan 2006/2007, är förenlig med konkurrensrätten.

Alla avtal som begränsar handlingsfriheten för en eller flera av avtalsparterna måste inte med nödvändighet träffas av konkurrensrättens förbud. Av EU-domstolens praxis (se bl.a. mål C 519/04 P, Meca-Medina m.fl. mot Kommissionen, och mål C-176/96, Lehtonen m.fl. mot Fédération royale belge des sociétés de basket-ball ASBL) följer att bl.a. regler mot dopning och om tillåtande av vissa transferperioder kan vara tillåtna med hänvisning till legitima syften. En t.ex. idrottsligt betingad regel som i och för sig begränsar handlingsfriheten för en eller flera av parterna kan med andra ord under vissa förutsättningar vara förenlig med konkurrensrätten.

Hockeyligan har anfört att regeln om korttidskontrakt tillkommit bl.a. mot bakgrund av det berättigade intresset av att värna tävlingarnas rättvisa och riktiga förlopp samt att sportslig obalans kan uppstå när ett lags skicklighetsnivå och slagkraft varierar under säsongen. Enligt vad som framkommit syftar den av Hockeyligan beslutade regeln till att främja just detta intresse. Regelns syfte måste i och för sig anses legitimt. På föreliggande underlag framstår regeln vidare enligt Marknadsdomstolens bedömning som en nödvändig följd av detta syfte och den får även anses vara proportionerlig. Den av Hockeyligan beslutade regeln om korttidskontrakt får därmed anses vara förenlig med konkurrensrätten. Vad som framkommit om förhållandet mellan Svenska ishockeyförbundet och Hockeyligan och om organisationen av svensk ishockey medför ingen annan bedömning.

Mot denna bakgrund ska Konkurrensverkets interimistiska beslut upphävas, vilket medför att Hockeyligan inte förbjuds att tillämpa beslutet under Konkurrensverkets fortsatta utredning.

Vid denna bedömning finns inte anledning att ta upp frågan om Hockeyligan fått del av alla uppgifter som legat till grund för verkets beslut.

Med hänsyn till utgången i målet är Hockeyligan berättigat till ersättning för rättegångskostnader. Vad Hockeyligan yrkat i denna del är skäligt och ska utgå.

Beslut

1. Konkurrensverkets beslut av den 20 september 2012 upphävs.
2. Konkurrensverket ska ersätta Svenska Hockeyligan AB dess rättegångskostnader med 60 000 kr, avseende ombudarvode, jämte ränta på beloppet enligt räntelagen (1975:625) från dagen för Marknadsdomstolens beslut till dess betalning sker.

Mattias Laine
Protokollet uppvisat /

Magnus Ulriksson är av skiljaktig mening och anför följande.
Av utredningen i målet har med tillräcklig tydlighet framkommit att det av Hockeyligan den 21 augusti 2012 fattade beslutet är särskilt riktat mot delägarnas möjligheter att korttidsanställa NHL-spelare samt att innebörden av beslutet går längre än vad som behövs för att tillgodose de legitima syften som kan finnas med ett förbud mot korttidskontrakt i allmänhet. I dessa delar gör jag således samma bedömning som Konkurrensverket. Även i övriga i målet aktuella frågor gör jag samma bedömning som Konkurrensverket. Hockeyligans överklagande ska således enligt min mening avslås, varav följer att Konkurrensverkets interimistiska beslut ska gälla i avvaktan på slutligt beslut i ärendet.